

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 6C/132/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414211147
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Zuzan
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6414211147.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Zuzan, v právnej veci navrhovateľov: 1/ Y. S., X.. X.X.XXXX, L. E.. J. XXXX/XX, Ž.A. X. P. C. X/ P. S., X.. X.X.XXXX, V. L. E.. J. XXXX/XX, Ž. X. P., obaja právne zastúpení advokátskou kanceláriou Špireková & Partners s.r.o., so sídlom Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, proti odporcovi: PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Astrová 2/A, 821 01 Bratislava, právne zastúpený advokátkou JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., so sídlom AK Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd **zrušuje** rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská arbitrážna a mediačná a. s. so sídlom Sienkewiczova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 35862882, sp. zn. PV-A/0711/0040.

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľom náhradu trov konania tak, ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku.

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 331,50 € na účet Okresného súdu Žiar nad Hronom v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v návrhu po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovatelia sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.9.2014 domáhali, aby súd zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNMA A MEDIAČNÁ, a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) vydaný pod sp. zn. PV-A/0711/0040 zo dňa 13.6.2014 z dôvodu, že ním boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa a tiež bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania a zároveň popierali platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril podaním zo dňa 26.1.2015 (doručeným súdu dňa 29.1.2015). Žiadal návrh zamietnuť v celom rozsahu, pretože podľa jeho názoru rozhodcovská zmluva bola uzatvorená platne, úverová zmluva medzi navrhovateľmi a odporcom nie je spotrebiteľská. Zároveň žiadal nahradiť trovy konania.

V prípade, ak súd rozhodne tak, že rozhodcovský rozsudok zruší, žiadal, aby súd pokračoval v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v návrhu podanom na rozhodcovskom súde a aby zaviazal navrhovateľov, aby mu zaplatili spoločne a nerozdielne sumu 3.133,71 € s úrokom vo výške 11,90 % ročne z istiny 3.133,71 € od 19.3.2013 do zaplatenia istiny, úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne z istiny 3.133,71 € od 19.3.2013 do zaplatenia istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú ku dňu 18.3.2013

vo výške 103,33 €, náhradu trov súdneho konania za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom navrhovateľov, písomným vyjadrením odporcu, listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľmi a odporcom, výsluchom účastníkov konania a zistil nasledovný skutkový stav:

Z písomného návrhu ako aj výsluchu navrhovateľov súd zistil, že dňa 28.4.2008 uzatvorili s odporcom zmluvu o úvere č. 6897371091 (ďalej len „zmluva“). Zo zmluvy samotnej vyplýva, že odporca poskytol navrhovateľom účelový úver - pôžičku na bývanie na byt súp. č. 407 č. bytu 19 v sume 100.000,- Sk, ktorú sa navrhovatelia zaviazali splácať v 2.095 Sk mesačných splátkach s výškou úrokovej sadzby 11,9 % ročne. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na 20.5.2008 počet mesačných splátok 72 a dátumom konečnej splatnosti úveru 20.4.2014. v zmluve je v bode 1.11 uvedené, že „zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo všeobecných obchodných podmienkach“. Z všeobecných obchodných podmienok v bode 10.2.2. vyplýva, že „banka a klient sa dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní Služieb, Bankových produktov a/alebo vykonávaní Bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej Zmluvy...“

Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNMA A MEDIAČNÁ, a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) vydaný pod sp. zn. PV-A/0711/0040 zo dňa 13.6.2014 zaviazal navrhovateľov za zaplatenie odporcovi sumy 3.133,71 € s úrokom vo výške 11,90 % ročne z istiny 3.133,71 € od 19.3.2013 do zaplatenia istiny, úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne z istiny 3.133,71 € od 19.3.2013 do zaplatenia istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú ku dňu 18.3.2013 vo výške 103,33 €, náhradu poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 167,39 €, náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 154,56 €, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodcovského rozsudku. V prevyšujúcej časti rozhodcovský súd žalobný návrh vo veci samej zamietol. Súd takto rozhodol titulom uzavretia zmluvy o úvere č. 6897371091, ktorú uzatvorili navrhovatelia s Poštovou bankou, a.s., a ktorú právne predchodcovi odporcu (a po postúpení pohľadávky odporcovi) navrhovatelia nevrátili.

Z písomného podania a výpovede navrhovateľov súd zistil, že im bol doručený rozhodcovský rozsudok dňa 3.9.2014 (čo vyplýva aj z fotokópie doručeníek rozhodcovského súdu), a týmto podaným návrhom sa domáhajú zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že ním boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa a tiež bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania a zároveň popierali platnosť rozhodcovskej zmluvy. Uviedli, že rozhodcovská doložka sa nachádza v obchodných podmienkach, ktoré nie sú súčasťou zmluvy o úvere. Uviedol, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, bola súčasťou tzv. formulárovej zmluvy, kde navrhovatelia ako spotrebitelia nemali možnosť ovplyvniť jej znenie. Prostredníctvom svojej právnej zástupkyne tvrdili, že na úverovú zmluvu, ktorá bola medzi účastníkmi uzatvorená treba aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. a aj ostatné ustanovenia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Poukázali na hrubý nepomer medzi poskytnutým úverom a povinnosťou navrhovateľov. Rovnako sankcie za porušenie zmluvných povinností je potrebné podľa názoru navrhovateľov považovať za neprimerane vysoké.

Z písomných podaní odporcu a ústnej výpovede prostredníctvom právneho zástupcu súd zistil, že predmetnú zmluvu o úvere nepovažuje za spotrebiteľskú, nakoľko nemôže spadať pod úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch. Navrhovatelia sa mali možnosť oboznámiť s rozhodcovskou doložkou, ktorá bola dohodnutá platne, v súlade s ustanoveniami zákona o rozhodcovskom konaní. Poukázal na to, že navrhovatelia podpísali zmluvu o úvere dňa 24.4.2008 a banka až 28.4.2008, čiže mali dostatok času na preštudovanie podmienok zmluvy. Uviedol, že obchodné podmienky zverejňuje právny predchodca odporcu aj na svojej internetovej stránke www.postovabanka.sk <<http://www.postovabanka.sk>>. Navrhovatelia mali možnosť odmietnuť uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, čo však neurobili. Odporca uviedol, že banka, ktorá poskytovala úver bola povinná ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy podľa § 4 ods. 1 a 2 zák. č. 244/2002 Z.z. (§ 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách). Odporca uviedol, že je vylúčené a v rozpore s Ústavou SR priamo vyvodzovať práva a povinnosti zo Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993. Odporca

v neposlednom rade namietol pasívnu vecnú legitímáciu v konaní a žiadal aby z tohto dôvodu súd žalobu zamietol a konanie zastavil.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľovi oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči predávajúcemu vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči predávajúcemu,

- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprímerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba predávajúcemu,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 4 ods. 1, 2 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v znení platnom a účinnom v čase vydania rozhodcovského rozsudku (ďalej len „ZoRK“), rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 40 ods. 1 ZoRK, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak:

- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 41 ods. 1 ZoRK, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

K námietke nedostatku pasívnej legitímácie odporcu v konaní súd uvádza, že uznesením tunajšieho súdu č.k. 6C/132/2014-58 zo dňa 10.1.2015 súd rozhodol, že zamietá návrh na pripustenie zmeny účastníka konania na strane odporcu, ktorý odporca žiadal z dôvodu, že na spoločnosť OMIKRON TRADING LIMITED bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.5.2015 uzatvorenej medzi odporcom ako postupcom a spoločnosťou OMIKRON TRADING LIMITED ako postupníkom postúpená pohľadávka zo zmluvy o úvere č. 6897371091. V odôvodnení tohto uznesenia je uvedené z akých dôvodov bol tento návrh zamietnutý, preto sa opakovane súd s touto otázkou nezaoberal.

Súd sa v rozsudku vysporiadal s argumentáciou odporcu týkajúcou sa prechodného ustanovenia ZoRK uvedeného v § 54b ods. 1 s účinnosťou od 1.1.2015, t.j. že „ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1.1.2015“ súd má za to, že ak by na posúdenie lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku a na posúdenie dôvodov podania tohto návrhu ako aj posúdenie formy rozhodcovskej zmluvy aplikoval ustanovenia zákona účinného v čase rozhodovania, t.j. ZoRK po novele č. 336/2014 Z.z. išlo by v tomto prípade o pravú retroaktivitu, ktorá je neprípustná a je to významnou zárukou ochrany práv a právnej istoty. Pri pravej retroaktivite zákonodarca v novom právnom predpise uznáva práva alebo povinnosti založené právnymi skutočnosťami, ktoré sa ako právne skutočnosti uznávali na základe skoršieho právneho predpisu. Pri nepravé retroaktivite zákonodarca uznáva právne skutočnosti, na základe ktorých podľa predchádzajúcej právnej normy došlo k vzniku určitých právnych vzťahov. O nepravú retroaktivitu môže ísť napriek tomu, že zákonodarca prípadne novým právnym predpisom zároveň s účinnosťou do budúcnosti prinesie určité zmeny aj tých práv (alebo povinností), ktoré vznikli za platnosti skoršieho zákona. Nepravá retroaktivita teda nebráni zákonodarcovi novou právnou úpravou vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. V konečnom dôsledku však nepôsobí nepravá retroaktivita do minulosti, akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy.

Pretože návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku a dôvody v ňom uvedené boli podané za účinnosti skoršej právnej úpravy (t.j. pred novelou č. 336/2014 Z.z.) súd postupoval podľa zákona č. 244/2002 Z.z. s účinnosťou do 31.12.2014. Taktiež zmluvu a jej právny režim súd posudzoval podľa predpisov platných a účinných v čase jej uzavretia.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľom bol doručený rozsudok rozhodcovského súdu dňa 3.9.2014 a návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku podali na tunajší súd dňa 22.9.2014. Súd má za to, že návrh podali v zákonom stanovenej lehote 30 dní a preto sa pri vykonaní dokazovania zaoberal jeho dôvodnosťou a dospel k záveru, že návrh navrhovateľov je dôvodný.

Čo sa týka popretia platnosti rozhodcovskej doložky, súd má za preukázané, že táto je súčasťou všeobecných obchodných podmienok, pričom na tejto listine sa nenachádzajú podpisy účastníkov zmluvy o úvere. V samotnej zmluve o úvere sa v bode 4.11 nachádza odkaz na rozhodcovskú doložku uvedenú vo všeobecných obchodných podmienkach. Ako vyplýva z citovaného ust. § 4 ZoRK rozhodcovská zmluva musí byť v písomnej forme, t.j. musí byť obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami. V konaní súd nemal za preukázané, že všeobecné podmienky boli súčasťou zmluvy, keďže sú uvedené na samostatnej listine a nebolo preukázané, že navrhovatelia pri podpise zmluvy prevzali aj všeobecné obchodné podmienky. Tak ako zmluvu o úvere, tak aj rozhodcovskú zmluvu podľa názoru súdu možno označiť za formulárové, nakoľko boli predtlačené a navrhovatelia nemohli ovplyvniť ich obsah. Súd sa stotožnil s argumentáciou navrhovateľov, že nebola dodržaná zákonom predpísaná forma rozhodcovskej zmluvy a preto ju súd považuje za neplatnú.

Pokiaľ ide o dôvod návrhu navrhovateľky na zrušenie rozhodcovského rozsudku pre porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, súd považuje uzatvorenú zmluvu o úvere za spotrebiteľskú, spadajúcu pod úpravu všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Súd dal za pravdu odporcovi, že pod úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nemôže predmetná zmluva spadať, nakoľko navrhovatelia si úver vzali na rekonštrukciu okien a samotný zákon v § 1 ods. 2 hovorí, že zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely stavebných úprav dokončených stavieb a ich údržbu. Súd mal v konaní za preukázané, že dňa 28.4.2008 uzavreli navrhovatelia s právnym predchodcom odporcu zmluvu o úvere na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľom účelový úver - pôžičku na bývanie na byt súp. č. 407 č. bytu 19 v sume 100.000,- Sk, ktorú sa navrhovatelia zaviazali splácať v 2.095 Sk mesačných splátkach s výškou úrokovej sadzby 11,9 % ročne. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na 20.5.2008 počet mesačných splátok 72 a dátumom konečnej splatnosti úveru 20.4.2014. Túto zmluvu súd považuje za spotrebiteľskú. Navrhovatelia vystupovali v čase poskytnutia úveru ako fyzické osoby - nepodnikatelia a právny predchodca odporcu ako dodávateľ poskytujúci úver v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Uzatvorená zmluva o úvere je podľa názoru súdu formulárová, bola predtlačená a navrhovatelia nemohli ovplyvniť jej obsah. Ustanovenia zmluvy neboli individuálne dojednané a súd ich považuje za neprijateľné zmluvné podmienky v časti, kde právny predchodca odporcu žiadal od navrhovateľov v prípade nesplnenia svojho záväzku neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením ich záväzku. V bode 4.6 zmluvy je uvedené, že „v prípade ak dôjde k porušeniu ktoréhokoľvek z ustanovení zmluvy, obchodných podmienok alebo všeobecných obchodných podmienok, banka je oprávnená postupovať v zmysle čl. 9 obchodných podmienok. Výška úroku z omeškania bola dohodnutá ako úroková sadzba zvýšená o 15% (t.j. 11,9 + 15). Súd poukazuje na to, že výška úroku z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva bola v čase omeškania (7.4.2011) vo výške 9 %. Taktiež súd považoval za porušenie všeobecne záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa aj to, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a preto je neplatná a tohto dôvodu ani nemohol dať za pravdu odporcovi, ktorý tvrdil, že navrhovatelia mali možnosť odmietnuť jej uzatvorenie.

Čo sa týka tvrdenej povinnosti banky ako poskytovateľa úveru podľa predpisov účinných v čase uzatvorenia zmluvy podľa § 93b ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy podľa § 4 ods. 1 a 2 ZoRK o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov (§5 písm. i) budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitných predpisov, k tomuto súd uvádza, že súd túto povinnosť banky nespochybňuje, avšak k platnému dojednaniu (nie len ponúknutiu tejto možnosti) by mohlo dôjsť pri dodržaní formy a hlavne individuálneho dojednania tohto inštitútu. Uvedenie rozhodcovskej doložky vo všeobecných obchodných podmienkach súd považoval za vyššie uvedených dôvodov za nepostačujúce na to, aby sa platnosti tejto doložky mohol odporca úspešne dovolávať.

K ďalšej argumentácii odporcu súd uvádza, že smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách bola prebraná čo vyplýva z prílohy k Občianskemu zákonníku, kde je uvedený zoznam prebraných právne záväzných aktov Európskej únie.

Súd sa nestotožňuje s tvrdením, že v zákone nebola uložená povinnosť bankám pri predložení návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy preukázateľne poučiť klienta o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy na riešenie ich vzájomných sporov z obchodov, pretože banka ako subjekt poskytujúci úvery fyzickým osobám - nepodnikateľom mal pri zachovaní obchodných praktík postupovať korektne a v súlade s platnými právnymi predpismi. V čase uzatvárania zmluvy o úvere boli v platnosti ustanovenia OZ o spotrebiteľských zmluvách, kde je jasne zadefinované, kto vystupuje ako spotrebiteľ a akým spôsobom sa má so spotrebiteľom vyjednávať zmluva. Uvedenie odkazu v zmluve na rozhodcovskú doložku vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré obsahujú IV. Časti a majú 17 strán textu podľa názoru súdu nie je jednanie, ktoré preukázateľným spôsobom vylúči pochybnosť o platnosti a individuálnom prístupe. Súd zdôrazňuje, že forma rozhodcovskej doložky bola v čase uzatvorenia zmluvy taktiež zákonom predpísaná a preukázateľným spôsobom nebola dodržaná. Subjekt poskytujúci úvery a v rámci svojej obchodnej činnosti musí postupovať podľa všeobecných zásad na ktorých stoja záväzkové vzťahy riešené či už Občianskym zákonníkom alebo Obchodným zákonníkom, a to, že účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov. Pri nedodržaní formy rozhodcovskej zmluvy ako predpokladá zákon súd nepovažoval za rozhodné, či mali navrhovatelia dostatok času na podrobné preštudovanie zmluvy a obchodných podmienok alebo nie, nakoľko v tejto otázke bol medzi účastníkmi konania zásadný rozpor. Preto sa v tejto otázke nezaoberal ďalším vykonávaním dokazovania.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru z vyššie uvedených dôvodov, že pri rozhodovaní Stáleho rozhodcovského súdu boli porušené predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a preto rozhodol o zrušení rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08507/11 zo dňa 25.11.2014.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľom, ktorí mali vo veci plný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti odporcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Právna zástupkyňa navrhovateľov si v lehote podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uplatnila trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 639,63 €. Trovy právneho zastúpenia vyčíslené advokátkou pozostávajú z 9 úkonov právnej služby (príprava a prevzatie vrátane 1. porady s klientom, spísanie návrhu na začatie konania dňa 22.9.2014, návrh na odklad vykonateľnosti dňa 22.9.2014, oznámenie 30.9.2014, porada s navrhovateľom 1/ dňa 18.3.2016 a navrhovateľkou 2/ dňa 22.3.2016, nahliadanie do spisu dňa 31.3.2016 a účasť na pojednávaní dňa 23.3.2016 a 25.5.2016) podľa § 11 ods. 1 a § 13 ods. 3, a § 13a ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) v sume 4 x 61,87 € + režijný paušál za rok 2014 v sume 8,04 € a 5 x 63,58 € a režijný paušál za rok 2016 v sume 8,58 €.

Za úkony právnej služby advokátka vyúčtovala sumu 639,63 €. Súd nemohol právnej zástupkyňi priznať náhradu trov za úkon - „oznámenie zo dňa 30.9.2014“, nakoľko išlo o oznámenie skutočností na výzvu súdu, ktoré mal obsahovať už samotný kvalifikovaný návrh a vyhláška za úkon právnej služby považuje písomné podanie týkajúce sa veci samej (§ 13a ods. 1 písm. c). Taktiež súd nepriznal právnej zástupkyňi ani úkon „nahliadnutie do súdneho spisu dňa 31.3.2016“ nakoľko takýto úkon právnej služby nepozná ani samotná vyhláška. Preto v tomto konaní súd navrhovateľke priznal náhradu trov konania v sume zodpovedajúcej vykonaným úkonom právnej služby spolu s režijným paušálom celkovo v sume 498,37 €.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka bola ako spotrebiteľka od zaplatenia súdneho poplatku oslobodená, prešla zároveň na odporcu poplatková povinnosť na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, ktorý predstavuje podľa Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis registra trestov výšku 331,50 € (331,50 € za zrušenie rozhodcovského rozsudku), ktorú súd odporcovi zároveň vo výroku rozhodnutia uložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo cestou Okresného súdu Žiar nad Hronom na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozsudok, v čom je rozsudok alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., ak
  - sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
  - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
  - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
  - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
  - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
  - súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.